

— 'Απλοῦς προβιβασμὸς τόνου· ἂ ὁ τὰ βουρλα, ποῦ ἦτονε χωμένη, εἰς τὰ Βουρλαῶ.

'Ο κ. Κωστής ἐξαργυρώσας τοὺς καυμέδες τοῦ Βελέντζα εἰς Σμύρνην κ' ἐπανελθὼν ἐνταῦθα, ἐμέτρησε τὰ χρήματα, καθ' ἃ κατέθεσεν εἰς τὸν ψυχογιὸ τοῦ Πάλα.

Εἰς φουστανελλᾶς :

— 'Ορὲ τί δ'ζαμπουνάτε, μὲ τὸ πάλα τὸν μπῆρε τὸν παρὰ ὁ Βελέντζας.

▲ἰότι οἱ καυμέδες ἐκυριεύθησαν αἰχμαλωτισθεῖσαι μιᾶς σιτοπομπείας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν.

Δύο ἀνέκδοτα περὶ 'Ενόρκων.

'Ανέφερον εἰς ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐρωτώμενοι, τί πέρουν ὅταν κληρόνωνται τοιοῦτοι, ἀπαντῶσιν:

— Τρεῖς δραχμᾶς καὶ τὰ τυχηρά μας.

"Ἄλλος διηγῆθη τὸ ἐξῆς :

"Ενορκός τις, ἐνῶ ἐδικάζετο ἡ δίκη, ἐσημείωσεν ἐπὶ σιγαροχάρτου τὰς διόλου μυστηριώδεις λέξεις: «Χρειαζονται χρήματα» καὶ τὸ ἔρριψεν μὲ τρόπον εἰς τὸν δικηγόρον τοῦ δικαζομένου.

Τὴν μεσημβρίαν μεταξὺ τῶν φαγητῶν ὁ δικηγόρος κατώρθωσε νὰ στείλῃ καὶ μίαν γαλοπούλαν, τῆς ὁποίας τὸ κύτος ἐπλήρωσε μὲ δέσμην χαρτονομισμάτων.

— Αὐτὸ θὰ πῆ, ἀνεφώνησεν εἰς, γαλοπούλα παραγεμισμένη!

τὴν τὴν ἐμπιστευτικὴν ταύτην περίστασιν.

"Ὅθεν περὶ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε ὁ Σανούτος εἶχε καταλίπει τὸν Κουϊρίνην, τοὺς δύο Γίτζας καὶ τὸν Ναυίγαγιῶζον οἴτινες ἐπανελημμένως ἐδήλουν αὐτῷ, ὅτι ἐμελλον νὰ τὸν ἀφήσωσι μόνον εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου, ὡς ἀπεγνωσμένων τῶν πραγμάτων κατ' αὐτούς, ἔλαβεν ὁ Σανούτος τὴν μικρὰν ἐκείνην κλεῖδα καὶ ἐπορεύθη τὴν πρὸς τὸ μοναστήριον ἄγουσαν, ἀκολουθούμενος ὑπ' ἐνὸς μόνου ὀπλισμένου θεράποντος, εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων, ὃν εἶχε διατάξει ν' ἀπομακρυνθῆ ἅμα τὸν ἐβλεπε προσεγγίζοντα εἰς τὰ τεῖχη τοῦ μοναστηρίου.

'Ο Σανούτος ἐστρίψε δις τὴν κλεῖδα ἐν τῷ κλείθρῳ, καὶ ἡ θύρις ἠνοιχθη. Εἰσῆλθε καὶ διηυθύνθη εἰς τὸν ναόν, διότι ἄρτίως εἶχε σημάνει ὁ κώδων τὸν ὄρθρον, εἶχε δὲ δώσει ἐντολὴν εἰς τὸν Μαῦρον νὰ τὸν ζητήσῃ ἐντὸς τοῦ ναοῦ.

"Ὅτε ἡ Αὐγούστα ἠνοιξε διὰ δόλου τὴν ὄρσοθύραν τῆς πύλης τοῦ μοναστηρίου καὶ ἀπέδρα, ὡς ἴδομεν διὰ τοῦ ἱεροῦ περιβόλου κατὰ τὴν τοιαύτην τῆς νυκτὸς ὥρας, ὁ Σανούτος εἶχεν εἰσέλθει ἤδη εἰς τὸν ναόν. Ἀλλὰ τίς ἠδύνατο νὰ τὴν πληροφορήσῃ περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Σανούτου, ἀφοῦ αὐτὴ αὐτὴ δὲν ἦτο προφῆτις ὅπως μαντεύσῃ; Ἡ μήτηρ Φηλικίτη ἠδύνατο βεβαίως νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλ' ὁ Σανούτος δὲν ἐσπευσε, διότι ἦτο προαπκσχολημένος εἰς ἄλλο τι, καὶ ἀπηγόρευσεν εἰς τὴν ἡγουμένην νὰ τῇ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀφίξίν του.

ΧΡΟΝΙΚΑ

'Εν τοῖς Ἐνακτόροις προχθὲς τὴν 9ην ἐσπερινὴν ἤρατο ἡ λεγομένη γενική δοκιμὴ τῶν τριῶν κωμωδιῶν αἰτινες ἐδόθησαν χθὲς τὸ ἑσπέρας. Ἡ μεγάλη τοῦ θεάτρου αἰθουσα εἶχε πληρωθῆ ὑπὸ φιλοπεριεργου κόσμου, ἐν ᾧ διεκρίνετο ἡ Βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα. Εὐθὺς ὡς ἀνεπατάσθη ἡ αὐλαία, ἡ βασιλικὴ εἰκογένεια καὶ οἱ φιλοξενούμενοι ξένοι ἐθεάθησαν κατέχοντες θέσεις εἰς τὰ παρασκήνια. Καὶ αἱ τρεῖς κωμωδίαὶ ἐπαίχθησαν ἐπιτυχῶς ἐν μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων τῶν πολλῶν θεατῶν καὶ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν Βασιλέων.

Μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ αὖριον θὰ ἔχωμεν ἐκτενὴ περιγραφὴν τῆς θεατρικῆς αὐτῆς ἐσπερίδος ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Νοστιμώτατα ἐπεισόδια.

Αὖριον θὰ συνέλθωσι τὰ μέλη τοῦ Ἀρσακείου Παρθενωγαγείου πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νέου Συμβουλίου. Πολλὰ λέγονται περὶ τροποποιήσεων τοῦ νῦν καλῶς ὑπάρχοντος προσωπικοῦ, ἀντικαταστάσεως πολλῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ συμπληρώσεως ὑπὸ νέων. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ψηφοφορήσαντας μεγάλῃν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, καθόσον ἔχομεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σκανδαλώδη τινὰ ψιθυρίζόμενα ἀπὸ τινος καὶ ἐσχάτως μετ' ἐπιτάσεως διαδοθέντα. Θὰ ἐπανεέλθωμεν ὀρμύτερον ἐάν δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ παρατηρήσεις μας. Ἄς σκεφθῶσι τὰ κύρια μέλη ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀνωνύμου τινὸς χρηματιστικῆς ἐταιρίας διὰ νὰ μερισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰ ἐξ αὐτῆς ὄφελῃ. Πρόκειται περὶ τῆς ἐκπαιδευομένης θηλείας νεολαίας ἣτις θὰ ἐξέλθῃ

Εἰσελθὼν ὁ Σανούτος εἰς τὸν ναὸν ἔμεινε κατὰ μέρος ὑπὸ κιονά τινα μαρμαρίνου τοῦ χοροῦ. Ἡ ἡγουμένη, ὡς τὸν εἶδεν, ἐσπευσε πρὸς αὐτόν.

— Λοιπὸν ἤλθατε, τῷ εἶπεν.

← Ἦλθα.

— Νὰ παραγγεῖλω εἰς τὴν Αὐγούσταν ὅτι εἴσθε ἐδῶ;

— "Ὅχι ἀκόμη.

— Πῶς; μήπως ζητεῖτε τὴν Φουρτούναν; εἶπεν ἡ ἡγουμένη μειδιῶσα.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀνεγινώσκετο ἐν τῷ χορῷ ὁ ἐξάψαλμος. Σκότος ὑπῆρχεν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, αἱ δὲ θρυαλλίδες τῶν κωνδηλίων καταβιβασμένοι καὶ ἀσθενῆς φῶς ἔχουσαι, μόλις ἔφεγγαν. Διεκρίνετο εἰς τὸ ἀμυδρὸν τοῦτο φῶς ἀσθενεῖς τινες ἀνταύγεια τῶν ἁγίων εἰκόνων, χεῖρες εὐλογοῦσαι, ἄγγελοι πτερωτοί, ἀργυροὶ στέφανοι. Ἐπὶ τῶν στασιδίων ἐφαίνοντο τῆδε κακείσε ἀνθρώπινοί τινες ὑπάρξεις καλογραγιῶν, ἀκίνητοι ὡς ἀγάλματα, μὲ τὰ κουκούλια καταβιβασμένα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀνευ ἀναπνοῆς, ἀνευ βλέμματος, ἀνευ φαινομένης ζωῆς. Καὶ ὁμως τίς οἶδε ποῖαι λῦπαι καὶ ποῖα πάθη ἐκρύπτοντο ὑπὸ τὰ κουκούλια ἐκείνα.

'Ο γηραιὸς ἱερεὺς, ὅστις ἐξετέλει χρέη ἐφημερίου ἐν τῇ μονῇ, μόλις εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀναγινώσκῃ τὸν ἐξάψαλμον μὲ σιγανὴν φωνήν, ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Σανούτος καὶ εἶχε προσέλθει πρὸς αὐτόν ἡ ἡγουμένη. Ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἦτο σοβαρᾶ,

αύριον ἐν τῇ κοινωνίᾳ μὲ ἐφόδιον πρὸ παντός ἄλλου τῆν **ἡθικὴν**.—Τῶν φρονίμων ὀλίγα.

Ἐρωτῶμεν τὸν ἀξιότιμον Τελώνην Πειραιῶς κ. Δαμιανόν Ἐπαιτεῖται ἄδεια τελωνείου διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορεύματα; Ἄν απαιτῆται, πρέπει τὸ Τελωνεῖον νὰ εἶναι ἀνοικτὸν μέχρι βαθείας νυκτός. Ἀλλὰ δὲν απαιτεῖται, διότι ἡ ἄδεια αὐτὴ πρὸ πολλοῦ εἶναι κατηργημένη. Εἶναι ὅμως κατηργημένη διὰ τὸν κ. Δαμιανόν, δὲν εἶναι καὶ διὰ τὸ τελωνοφυλακεῖον. Οἱ τελωνοφύλακες ὄχι μόνον θεωροῦν ὑφισταμένην τὴν ἄδειαν, ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν καταργήσουν καὶ αὐτοί, πρέπει νὰ πληρωθῶν. Καὶ ἂν δὲν πληρωθῶν, ἐμποδίζουν τὴν μετακίνησιν τοῦ ἐμπορεύματος. Αὐτὰ ὑφίστανται πολλοὶ κρεπωῶλαι, οἵτινες ἀφοῦ πληρώσουν εἰς ἓνα τελωνοφύλακα δικαίωμα μῶλου—τὸ ὅποιον εἶναι μᾶλλον δικαίωμα τελωνοφύλακων,—κατόπιν πληρώνουν καὶ ἄδειαν τελωνείου εἰς ἄλλον τελωνοφύλακα, ἄλλως τ' ἀρνιά τινος δὲν ἀναβένουν ἀπάνω. Πρέπει νὰ γίνωνται αὐτὰ ὑπὸ τὴν σκέπην σας, κύριε Δαμιανέ; Σᾶς ἐρωτῶμεν.

Ἄλλος Κεφαλλῆν μᾶς γράφει διάψευσιν τοῦ **Φιλαλήθου Ληξουριά** τοῦ ἐπιστελλαντος ἡμῖν διάψευσιν τοῦ θανάτου τοῦ Γεωργαντάρου. Ὁ δεύτερος μᾶς φαίνεται πειστικώτερος καὶ ἐπιχειρηματικώτερος. Τὸ μεγαλύτερον ἐπιχείρημα εἶναι ὅτι ἂν ἤθελε νὰ προσποιηθῆ τὸν θάνατόν του ὁ Γεωργαντάρου, φύσει δύσπιστος ὢν, εἰς οὐδένα πλὴν τῶν δύο ἀδελφῶν του, θὰ ἐνεπιστεύετο τὸ μυστικόν, καὶ μάλιστα εἰς τοιοῦτον ὅστις εὐθὺς νὰ προδώσῃ αὐτὸ εἰς τὸν φιλαλήθην Ληξουριά. Ἀποδίδομεν καὶ ἡμεῖς πίστιν εἰς τὸν δεύτερον ἀνταποκριτὴν, λυπούμενοι ἐγκαρδίως ὅτι δὲν θὰ δυνήθωμεν νὰ ψάλωμεν εἰς τὸν Γεωργαντάρου τὸ : Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξόν σου ἀνάστασιν.

Προπαρασκευάζεται ὅμως ἄλλη ἐνδοξότερα πνευματικὴ ἀνάστασις. Ἔχομεν πληροφορίας ἐκ Ληξουρίου ὅτι ἐντὸς ὀλίγου δημοσιεύονται τὰ φιλολογικὰ ἔργα τοῦ Γεωργαντάρου, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰατροῦ. Τὰ ἔργα ταῦτα θὰ καταθαμβώσουν τὸν φιλολογικὸν κόσμον καὶ θὰ ἀναδείξουν, ὡς μᾶς γράφει ὁ ἐκ Ληξουρίου ἀνταποκριτής μας, λαβὼν γνῶσιν πολλῶν ἐκ τῶν χειρογράφων, πολὺ μεγαλύτερον τὸν Γεωργαντάρου, παρ' ὅσον τὸν ἐφαντάζοντο καὶ οἱ θερμότεροι τῶν θαυμαστῶν αὐτοῦ.

Ὁ **Παρνασσὸς** δίδει τὸν χορὸν του ἀπόψε ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου. Ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο αἱ ἐτοιμασίαι, ἡ συρροὴ τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου προμνησεται ἑκτακτος, οἱ δὲ παρνασσιδεῖς ἀμιλλῶνται τίς πλείοτερον νὰ φανῆ περιποιητικώτερος εἰς τὸν κεκλημένον κόσμον. Ἡ ἐπιτροπὴ ἄρ' ἑτέρου ὅλαις δυνάμεσιν καταγίνεται ὅπως καταστήσῃ τὸν χορὸν ὡς οἷόν τε λαμπρότερον. Καὶ οἱ τῶν παρελθόντων ἐτῶν χοροὶ τοῦ Παρνασσοῦ ἦσαν ἐκ τῶν καλλιτέρων· ἀλλ' ὁ ἐφετεινός θὰ ὑπερβῆ ὅλους.

Θὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ καὶ θὰ σᾶς τὸν περιγράψωμεν.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ μεγάλη οἰνοποιία τῶν φιλτάτων **ἀδελφῶν Οἰκονόμου** ἐνεκατέστησεν τακτικὰ γραφεῖα ἐξαγωγῆς ἐν Εὐρώπῃ. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη λειτουργεῖ ἐν Βελγίῳ τοιοῦτον Κατάστημα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ

εὐφροστάτου κ. Σεργίου Οἰκονόμου· προσεχῶς δὲ λίαν ἐγκαθιδρύεται ἄλλο τοιοῦτον ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἑτέρου ἀδελφοῦ, διότι ἡ γενεὰ τοῦ πατρὸς Οἰκονόμου εἶναι εὐλογημένη γόνιμος γενεὰ. Αἱ πρῖοδοι αὐταὶ τῶν συμπολιτῶν μας δὲν τιμῶσιν αὐτοὺς καὶ μόνους, εἶναι ἐνθάρρυνσις καὶ διὰ τὴν οἰνοπαραγωγὴν μας, διότι ἀνοίγεται ἐπὶ τελους εἰς τοὺς ὠραίους ἑλληνικοὺς οἴνους μας τοῦ Σόλωνος, τοῦ Οἰκονόμου, τοῦ Ἀμπαζοπούλου, ἡ εὐρωπαϊκὴ ἀγορὰ καὶ βεβαίως, ἂν ἡ ἐξαγωγή λάβῃ διαστάσεις, τὸ ἐμπορικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος ὑποφώσκει πολὺ φαιδρὸν καὶ εὐδαιμον. Τί εὐτύχημα θὰ ἦτο ἂν ἡ ἀνηροτέρα νεολαία μας δὲν ἐχάνετο εἰς τὴν δικηγορικὴν καὶ τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, ἀλλὰ παρεδίδοτο εἰς τὴν παραγωγὴν, τὴν μόνην ἀνταξίαν ἀλαθῶν ἀνδρῶν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Δοκίμιον τῶν Ἀγγλικῶν γνώσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἰδοὺ τί μᾶς ἐπιστέλλουσιν ἐκ Λονδίνου: Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 334 καὶ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου παρελόντος ἔτους φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ἀνέγνωμεν μεταξὺ ποικίλων ὅτι τελευταίως ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα ἐν μεγάλῃ πομπῇ οἱ γάμοι ἵππου τινος ὀνόματι «Ἄρτσερ» (τὸ ὄνομα τῆς νύμφης εὐτυχῶς δὲν ἀναφέρεται) καὶ ὅτι πολλοὶ Ἀγγλοὶ ἐπεμψαν δῶρα καὶ εἰς Δόρδος ἐπεμψε βουὴν τινα βραβευθέντα ἐν ἐκθέσει κτλ.

Ἄδυνασθε νὰ φαντασθῆτε, Κύριε συντάκτα, ποῖον γέλωτα ἐπροξένησεν εἰς ὅσους εἶδον τὸ ποικίλον αὐτό, ὅταν μάθητε ὅτι ὁ περὶ οὗ λόγος γάμος δὲν ἦτον γάμος ἵππου, ἀλλὰ νέου τινος ὀνόματι Φ. Ἄρτσερ, περιφήμου ἵππέως, κερδήσαντος πολλὰ βραβεῖα καὶ χρήματα εἰς τὰ ἵπποδρόμια.

Ὁ Καυμένος ὁ Κύριος Ἄρτσερ ἂν ἐγνώριζε ὅτι τὸν ἐπῆραν δι' ἄλογον καὶ φυσικῶ τῷ λόγῳ τὴν Κυρίαν του διὰ φορὰδα, πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχε σταλμένους τοὺς μάρτυράς του εἰς τὸν κ. Γοῦδην!

Μίαν σελίδα ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ Λεξικοῦ. Πῶς μεταμορφώνονται τὰ ἑλληνικὰ τοῦ Χαντζερῆ εἰς τὰ χεῖλη τῶν νεοσυλλέκτων :

Πηλίκιον=Παλούκιον
 Ζίφος=Ξέφι
 Φυσίγγια=Φιστίκια
 Κολέος=Κοληὸς
 Γκρά=Γκράφ
 Ἀρβῆλαι=Βουρβούλες

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

διέρχεται, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, τὴν ἀνοιξιν τοῦ βίου του μετὰ τὸ τρικυμιῶδες καὶ ἐπίπονον πρὸ μικροῦ στάδιόν του. Ἐὰν ἐπιμένωμεν εἰς τὴν μεταφορὰν μας, καὶ καθελκύσωμεν τὸ Χρηματιστήριον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς ἀγορᾶς, θὰ σᾶς τὸ ἐπιδείξωμεν ἀρμενίζον πλησίον.

Τὰ Δαύρια ἔχουσι πάντοτε τάσιν ὑψωτικὴν. Ἐνῶ πρὸ τινος ἀνέβησαν εἰς τὰ 191 φράγκα, καὶ μετὰ τὴν ἐκκοπὴν τοῦ μερίσματος ἀνέλαβον βαθμηδὸν καὶ ἐστάθησαν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, τοῦτέστιν ἔφαγαν καὶ ἐχώρευσαν κατὰ τὴν χρηματιστικὴν γλῶσσαν, τὸ μερίσμα.